

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor, Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim

Intru cuvânt în cartea Mea cea de azi, și cartea Mi se deschide când bat ca să intru.

O, laudă, Ierusalime român, laudă pe Domnul, Cel ce trimite cuvântul Său pământului și aleargă repede cuvântul Său! Am ales pământul și neamul român pentru întoarcerea Mea, pentru a doua Mea venire de la Tatăl pe pământ ca să grăiesc cuvântul Meu oamenilor și să alerge el peste tot spre deșteptarea locuitorilor pământului că vine Mirele, și iată, se așterne masa nunții, căci Tatăl Mi-a spus că se apropie ziua nunții Mele și a miresei Mele, din lume chemată să-Mi fie mireasă, și să se gătească ea pentru Mirele ei, Care vine.

Sunt Domnul Iisus Hristos, sunt Mirele nunții și am mireasă aleasă din români un popor pregătit de Mine, de cuvântul Meu cel de azi, și vin și-Mi pun cuvântul gurii Mele pe masa lui, pe masa Mea de nuntă cu poporul Meu mireasă, și cheamă la nuntă cuvântul Meu, cheamă la pregătire și la gătire pentru masa nunții, pentru haina nunții pe cei care vor să stea la masă cu Domnul, cu Mirele Care vine, căci este scris că vine.

Fac în ziua aceasta de duminică, fac aducere-aminte a primei Mele veniri și a lucrărilor ei în mijlocul poporului Israel, la care Tatăl M-a trimis atunci să vin și să Mă nasc în mijlocul lui și să cresc și să Mă dovedesc Fiul al lui Dumnezeu, venit de la Tatăl Dumnezeu, și a trebuit să se împlinescă cu Mine în mijlocul acestui popor lepădarea lui de Mine, de Moștenitorul viei Tatălui Meu, căci M-a lepădat acest popor, M-a scos afară din vie, după cum era scris, și M-a răstignit pe cruce, dar Eu am înviat cu mare biruință asupra vrăjmașilor Mei și împărătesc în veci, căci sunt Cel veșnic. Grăiesc în duminica aceasta de cea de acum două mii de ani a acestei sărbători, pomenită atât de mareț de biserica pravoslavnică și numită Duminica Floriilor această duminică, Duminica Intrării Domnului în Ierusalim.

Aveam în Betania trei prieteni scumpi Mie, care Mă iubeau pentru că Eu îi iubeam pentru iubirea lor de Mine și pentru credința lor în cuvântul Meu de peste ei. Ei erau Maria și Marta și Lazăr. Și dacă Lazăr cel atât de iubit Mie se îmbolnăvise, au trimis la Mine surorile lui veste de boala celui iubit, iar Eu le-am spus la ucenici că această boală nu-i spre moarte, ci pentru ca prin ea Fiul lui Dumnezeu să Se preamărească, și am spus la ucenici: *«Să mergem în Iudeea, căci Lazăr a adormit, și Mă duc să-l deștept, căci a murit, și Mă bucur că n-am fost acolo, ca voi să credeți mai mult»*. O, M-am dus și l-am strigat pe Lazăr din mormânt după patru zile, și el M-a ascultat și a înviat, și mulți iudei au văzut aceasta și au crezut în Mine, și dintre ei au spus fariseilor, și aceștia s-au adunat apoi și au făcut sfat împotriva Mea, căci se temeau ca nu cumva să creadă toți în Mine, și a spus Caiafa în ziua aceea că mai bine este ca Eu să mor, și că de va ști cineva unde sunt, să le dea de veste și să Mă dea pe față ca să Mă prindă și să Mă ducă la ei.

O, ce mari sunt aceste amintiri, ce sfinte, ce vrednice de trăit, căci am venit cu șase zile mai înainte de Paști la Betania și Mi-au făcut ospăț cei dragi, și Lazăr ședea la masă cu Mine, iar Maria Mi-a spălat picioarele cu mir de nard adevărat și Mi le-a șters cu părul capului ei și s-au umplut tot și toate de mirosul mirului, iar Iuda s-a întristat de risipa aceasta, căci era fur fiindcă lua din punga cea bisericească, lua pentru el din punga cea pentru săraci, dar Eu am spus: *«Pentru ziua înmormântării Mele a păstrat Maria mirul, nu pentru săraci»*. O, era gloată multă adunată acolo ca să Mă vadă pe Mine și să-l vadă pe Lazăr cel înviat, iar a doua zi mulțimea de norod strânsă la praznic, auzind vestea că Eu sunt în Ierusalim și că l-am înviat pe Lazăr, Mi-a stat în întâmpinare cu stâlپări de finic și-Mi strigau cu toții: *«Osana! Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel!»*, iar Eu am aflat un asin tânăr și am șezut pe el și am intrat la praznic în Ierusalim și S-a preamărit Domnul în ziua aceea, și au înțeles ucenicii ceea ce la început când le-am spus n-au înțeles, dar au văzut ei preamărirea Mea în urma îm-

bolnăvirii și apoi a morții și apoi a învierii lui Lazăr, care pentru preamărirea Mea a suferit el acestea, și M-a preamărit mult, mult norod care a auzit de minunea învierii lui Lazăr. Și a venit apoi Golgota Mea, moartea Mea, așa cum a prezis Caiafa, și apoi învierea Mea.

O, am zis în ziua aceea a Floriilor: *«Dacă-Mi slujește cineva, să vină după Mine, și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu și Tatăl îl va cinste pe el, dar acum sunt tulburat cu sufletul și spun: Părinte, preamărește numele Tău!»,* iar Tatăl Mi-a răspuns din nor: *«L-am preamărit, și iarăși îl voi preamări»,* și a auzit tot norodul și s-au întrebat mulți, zicând: *«Ce a fost aceasta: tunet? A vorbit cu El un înger?»*, iar Eu le-am spus tuturor: *«Nu pentru Mine, ci pentru voi a venit glasul acesta, căci acum este judecata acestei lumi, și stăpânitorul ei va fi gonit afară, iar Eu când voi fi înălțat de pe pământ îi voi trage pe toți la Mine».*

O, cu bucurie și cu durere am grăit Eu în ziua aceasta de duminică despre cele petrecute acum două mii de ani, când norodul adunat la praznicul din Ierusalim, și care auzise de minunea învierii lui Lazăr, a luat stâlpare de finic în mâini și M-a preamărit cântând: *«Osana! Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel!».* În ziua aceea mulțimea Mă preamărea, dar Eu eram întristat, și am grăit cu Tatăl întristarea Mea, și Tatăl Mi-a răspuns din nor despre moartea și învierea Mea, zicând: *«L-am preamărit și iarăși voi preamări numele Domnului!»*, iar Eu eram cu sufletul întristat. Îmi amintesc de Mine, Cel întristat, în clipa când norod mult Mă preamărea cântându-Mi Osana. Îmi amintesc toate, Îmi amintesc împreună cu pravoslavnicii Mei, cu cei adevărați ai Mei așa cum erau de adevărați ai Mei cei trei prieteni scumpi ai Mei din Betania, care adesea Îmi așterneau masa când poposeam cu ei și cu mulți iudei, care se adunau pe lângă ei să Mă vadă, să Mă audă și să înțeleagă toate cele despre Mine, și pentru care venisem de la Tatăl pe pământ în mijlocul lui Israel. Acum vin în mijlocul neamului român, vin cuvânt grăit de însăși gura Mea și Mă așez cu el în cartea Mea cea de azi și grăiesc acestui neam în duminica aceasta de Florii și-i spun lui așa:

O, neamul Meu cel de azi, la care vin de la Tatăl, o, neam român, iată, iarăși vin, și vin la tine, că așa a voit Tatăl cu tine și cu Mine acum, pentru sfârșit de timp. Tu trebuia să fii neam pravoslavnic cu tot întregul tău și cu toată ființa ta, cea pentru Dumnezeu hărăzită să fie pe a-ceastă vatră acum, la sfârșit de timp, și trebuia să se vadă bine această trăire a ta, căci credința fără fapte, fără trăirea ei în faptă, este scrisă necredință. Mă doare că n-ai voit să semeni cu Mine și cu sfinții și să postești de carne și de lapte și de ouă și de pește timp de cincizeci de zile pentru ca să te pregătești pentru cele sfinte ale Mele apoi și pentru întâmpinarea praznicului Învierii Mele și să fii neam pravoslavnic prin acestea. O, Mă doare că nu vrei să ascuți de legea bisericăscă, de la sfinți așezată peste tine, și de cuvântul Meu cel de azi peste tine, care te cheamă să Mă împlinești cu viața ta, care te îndeamnă să fii drept cu Dumnezeu și cu aproapele tău, cu fratele tău. Mă doare, Mă doare că stau în mijlocul tău grăind peste tine, și tu trăiești lumește de tot și nu creștinește pe vatra ta, în care, iată cine vine! Vine din cer, vine Domnul pe vatra ta, o, popor român, și grăiește cu tine, și grăiește din tine peste toate popoarele și le îndeamnă spre cuvântul lui Dumnezeu, spre graiul gurii Mele, care vine să așeze pacea între popoare. Nu precum le dă lumea să le dau Eu, ci pacea Mea dau să le dau.

O, Mă doare, neam român, Mă doare că nu pot să-Mi împart cu tine durerea Mea cea de ieri și cea de azi așa cum Mi-am împărțit-o cu cei din Betania prieteni ai Mei, la care aveam popas și odihnă pentru pașii Mei purtați mereu pe cale pentru lucrările Mele peste pământ atunci. Iată, intru la tine cuvântând peste tine și dau să Mă mângâi cu tine de durerea Mea, și să te doară și pe tine cu Mine durerea Mea, și nu să te distrezi lumește așa cum duhul lumii te ține să-i slujești numai lui cu voința și cu dorința mereu, mereu. O, tu ești neam ales dacă Tatăl Mi-a pregătit în tine venirea Mea cea de azi și colina pe care poposesc cu sfinții când vin pe vatra ta cuvânt și praznic de cuvânt, și când se strâng pe lângă glasul Meu la sărbători sfinții din cer, care vin cu Mine la tine, și se strâng toți cei din români care M-au aflat aici și iubesc ei să vină și să stea cu Domnul la masă ca să am cu cine sta la masa Mea de cuvânt pe vatra ta, și aceștia sunt pra-

pravoslavnicii Mei, iar când ei vin la izvorul Meu de cuvânt și la poporul Meu de lângă izvor, Eu îi povățuiesc pe ei, Eu le dau lor putere pentru Mine și-i învăț amănunțit să facă voia Mea ca niște pravoslavnici adevărați, că iată, biserica ortodoxă, pravoslavnică după nume, și-a uitat menirea și nu mai are asemănare cu sfinții și cu părinții, cu pravoslavnicii Mei, și i-a rămas ei numele și atât, și strig la ea și plâng cu cei din cer, și cu Tatăl plâng de răceala ei de Dumnezeu și plâng în cuvânt, așteptând să rodească în mijlocul ei cuvântul Meu și fapta lui, că a venit vremea să Se preamărească Domnul din mijlocul acestui neam, acum, la sfârșit de timp, și iată, Se preamărește în cuvânt peste popoare, și n-am decât o mână de popor ascultător Mie în tot poporul român, și vreau să înmulțesc binecuvântarea Mea peste tot neamul român și strig la el, strig mult la el, ca să Mă audă acest neam și să asculte de Domnul Dumnezeuul lui, ca să rămână înaintea Mea acest neam.

O, neamul Meu cel de azi, neam român, de mult grăiesc în mijlocul tău cuvântul Meu, de mult grăiesc cu tine și pentru tine și voiesc să crești de la Mine și să fii muntele Meu cel înalt și sfânt și să dau popoarelor lumina Mea cea de azi din mijlocul tău, că este scris în Scripturi că vor căuta popoarele spre muntele Meu cel înalt și vor lua lumina și cuvântul lui Dumnezeu, și vor căuta cu legea și cu calea Mea pentru ei mulți, mulți.

Ți-aș da poruncă sfântă și tare să iubești pe Dumnezeu cu toate ale tale în fapta ta, dar porunca Mea dacă nu se împlinește la cuvânt, ea poate să se împlinească prin usturime, căci lacrima Mea este multă după tine, și unde ea cade ustură, și știi că ustură. Dar Eu te iubesc, ca și Tatăl te iubesc, și vreau să nu te usture pe tine, ci să te binecuvintez vreau, și trebuie să vrei și tu pe cele bune peste tine, neam român, neamul Meu cel de azi, la care Domnul vine cu zilele venirii Lui acum. O, vino spre mărire, neam român, că asta-ți este menirea ta cea de la Dumnezeu! O, vino spre iubire de Dumnezeu, că Eu vin la tine ca să Mă preamăresc în curând în mijlocul tău, și am o mână de ucenici, care-Mi fac întâmpinarea și intrarea Mea la tine.

Ca în Ierusalim intru la tine, neam român, și am purtători de Dumnezeu, am ca asin pe poporul Meu cel mic de la izvorul Meu de cuvânt. O, nu căuta numai spre treburile tale, căci Eu sunt pe vatra ta și te aștept să ieși întru întâmpinarea Mea ori de câte ori poposesc cu cuvântul Meu cel pentru tine pe vatra ta, o, țara Mea cea de azi.

Iubiți-vă țara, o, fii români, căci țara în care voi stați are nume mare în cer, și se cheamă după Scripturi Țara strălucirii, și nu dau cei înțelepți din tine, o, țara Mea de azi, nu dau să se uite bine și să vadă bine în cuvântul Meu cel de azi și să înțeleagă cu Mine venirea Mea cea de acum cuvânt pe vatra neamului român.

O, deșteptați-vă mintea și credința, voi, cei înțelepți ai neamului român, ca să vă numiți după adevăr înțelepți, iar altfel voi sunteți trupești și atât, iar Eu, Domnul, plâng pe vatra neamului român, plâng în cuvânt și aștept să ia înțelepciune din cer cei înțelepți ai acestui neam și să înțeleagă cu ea pe Domnul, pe Mine, pe Cel ce vine și-Și pregătește ziua slavei, ziua nunții. Amin.

Am grăit în ziua aceasta de praznic împărătesc, am grăit neamului român și îl aștept pe el să împlinească voia lui Dumnezeu peste el, și neam pravoslavnic să fie el pe pământ, căci am spus cu mulți ani în urmă că tot cel ce se va îmbrăca în cămășuța de creștin se va numi român, și iată ce nume mare este în cer acum numele de român, pentru lucrarea cuvântului Meu, care grăiește din nor peste acest neam de aproape șaiszeci de ani, ca să pregătească Domnul slava Sa cea mare pe acest munte de cuvânt.

Înălțime cerească să fie pământul român, căci slava cuvântului Meu strălucește de deasupra lui și așează slavă peste acest pământ ales acum, la sfârșit de timp, iar Eu, Domnul, cu dulce glas mângâios Îmi las cuvântul venirii Mele peste neamul român, ca să înțeleagă el slava Mea, slava lui cea de la Dumnezeu, soarta lui între neamuri.

O, pace ție, neam român! Peste șase zile voi fi pe vatra ta cuvânt sfânt pentru praznicul Învierii Mele, pentru duminica cea slăvită a Fiului lui Dumnezeu, Care a fost răstignit de poporul

iudeu și a înviat a treia zi, după Scripturi. Vom cânta curând, curând „*Hristos a înviat!*“, dar Eu, Domnul, aștept acel Paști sfânt, în care zi poporul român să fie adevărat cu viața lui cea de creștin, să fie neamul Meu cel pravoslavnic după faptă, iar Eu, Domnul Dumnezeuul lui, să Mă bucur cu toți cei din cer de învierea lui, de credința lui cea de sus împărțită lui, căci când credința este luată de pe pământ, nu este ca și cea din cer coborâtă peste om. Anna și Caiafa și Irod și Pilat n-au putut lua de pe pământ credință în Mine, dar cei din Betania și ucenicii Mei cei doisprezece, puținei după număr, și toți urmașii lor și ai credinței lor apoi, au luat din cer credință și dar de credință, și au rămas în credință dacă au luat din cer. Iar Eu, Domnul, spun în ziua aceasta așa cum am spus acum două mii de ani mulțimii care se purta după Mine pentru minunea învierii lui Lazăr, și spun așa: Dacă-Mi slujește cineva, să vină după Mine, și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu, și Tatăl Meu îl va cinsti pe el. Amin.

O, pace și ție, ție, poporul Meu de la izvor, asinul Meu cel mic, de care Eu Mă sprijin ca să vin și să intru în carte cuvânt și să Mă împart peste pământ popoarelor! O, pace ție, și multă ascultare să lucrezi tu și să nu obosești ascultând, căci ascultarea ta este odihna care Mă odihnește pe Mine și pe cei din jurul tău, dar și pe tine, căci și Eu ascult, și trebuie să ascultăm, fiilor, căci suntem fii, iar fii sunt numai cei ce ascultă, o, fiilor. Amin, amin, amin.

31 martie/13 aprilie 2014